Lietas Nr. 1A11000917
Lietas arhīva Nr. 1A-0009-17

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Cēsīs, 2017. gada 17.maijā

Cēsu rajona tiesa
tiesnese D.Blūma
2017. gada 8.maijā rakstveida procesā izskatīja /pers. A/ sūdzību par Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes priekšnieka p.i. S.Majora 2016.gada 24. februāra lēmumu un

konstatēja:

ka 2017.gada 14.janvārī Valsts policijas Galvenās Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes Satiksmes uzraudzības un koordinācijas biroja Speciālo uzdevumu nodaļas jaunākais inspektors (turpmāk-jaunākais inspektors) Aigars Kokorevičs sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PC119953 par to, ka 2017.gada 14.janvārī plkst.23:11 Cēsīs /pers. A/ vadījis transportlīdzekli BMW 520 ar reģistrācijas numuru /TL numurs/ pa Leona Paegles ielu no Meža ielas puses Ata Kronvalda ielas virzienā, būdams alkoholisko dzērienu ietekmē, alkohola koncentrācija asinīs 0,81 promiles. Protokols sastādīts, pamatojoties uz SIA "Vidzemes slimnīca" izmeklēšanas pārskatu Nr. 17003936.

Protokolā atzīts, ka /pers. A/ izdarījis Ceļu satiksmes likuma (turpmāk - CSL) 28.panta pirmās daļas 1.punkts a) apakšpunkta prasību pārkāpumu, par ko atbildība paredzēta pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk - Latvijas APK) panta otrajā daļā.

2017.gada 18.janvārī Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Patruļdienesta rotas inspektora (turpmāk tekstā- Inspektors) Sergeja Sivko, klātesot /pers. A/, izskatījis administratīvā pārkāpuma lietu Nr. PC119953 un pieņēmis lēmumu- sodīt /pers. A/ pēc Latvijas APK 149^{15}.panta otrās daļas, sodot viņu ar administratīvo naudas sodu 430,00 EUR) apmērā, atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 12 (divpadsmit) mēnešiem. Uzlikts par pienākumu 30 dienu laikā no dienas, kad lēmums stājies likumīgā spēkā, nomaksāt izdevumus 39,50 EUR apmērā, kas saistīti ar alkohola koncentrācijas pārbaudi.

Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka p.i. Sergejs Majors (turpmāk-Iestāde) 2017. gada 24. februārī izskatījis /pers. A/ 2017.gada 27.janvārī iesniegto sūdzību par Inspektora 2017.gada 18.janvārī pieņemto lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr. PC119953, un pieņemtais lēmums atstāts negrozīts, bet /pers. A/ sūdzība- noraidīta.

/pers. A/ (turpmāk- sūdzības iesniedzējs) 2017.gada 10.martā Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Cēsu iecirknī iesniedzis Cēsu rajona tiesai adresētu sūdzību, kurā norādījis, ka pārsūdz Iestādes 2016. gada 24. februāra lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr. PC119953 (turpmāk- Lēmums).

Tiesa uzskata, ka sūdzības iesniedzējs ir pieļāvis pārrakstīšanās kļūdu pārsūdzētā Lēmuma datumā, jo visi lēmumi ir pieņemti 2017. gada janvārī un februārī, nevis "2016. gada 24. februārī", jo pats notikums bijis 2017. gada 14. janvārī.

2017. gada 17.martā Cēsu rajona tiesā no Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes saņemta sūdzības iesniedzēja sūdzība, " par Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes priekšnieka p.i. S.Majora 2016.gada 24. februāra lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr. PC119953, lūdzot to atcelt un izbeigt lietvedību".

2017. gada 21.martā ierosināta administratīvā pārkāpuma lieta, kuru nolemts izskatīt rakstveida procesā- 2017. gada 8.maijā, nosakot nolēmuma pieejamības datumu- 2017. gada 17.maijs.

Sūdzības iesniedzējs savā 2017. gada 10.marta sūdzībā norādījis, ka "Lēmumu pārsūdzu tiesā pilnā apmērā".

Norādījis, ka lietā nepastāv strīds par to, ka 2017.gada 14.janvārī viņš ir vadījis transportlīdzekli BMW 520 ar valsts reģistrācijas /TL numurs/, Cēsīs, pa Leona Paegles ielu virzienā no Meža ielas uz Kronvalda ielas pusi un pl. 23:11 viņu apturējuši policijas darbinieki.

Strīds ir par to, vai sūdzības iesniedzējs vadījis transportlīdzekli ar alkohola koncentrāciju asinīs 0,81 promile, un, vai nosakot alkohola koncentrāciju asinīs un izelpotā gaisā, pārbaude ir izdarīta, ievērojot LR Ministru Kabineta noteikumus Nr. 15 „Kārtība, kādā nosakāma alkohola koncentrācija asinīs un izelpotajā gaisā un konstatējams narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaids" (turpmāk - Noteikumi Nr. 15), un vai ar alkohola koncentrācijas pārbaudes materiāliem ir iegūti pierādījumi tam, ka alkohola koncentrācija sūdzības iesniedzēja asinīs būtu bijusi 0,81 promile.

Sūdzības iesniedzējs sūdzībā norādījis, ka no Noteikumu Nr. 15 redakcijas ir nepārprotamai skaidrs, ka apgalvojumam par to, ka viņa asinīs konstatēta alkohola koncentrācija 0,81 promile, ir nepieciešams ārstes /pers. B/ (turpmāk- ārste) atzinums medicīniskās pārbaudes protokolā Nr. 13 (turpmāk- protokols Nr. 13), jo tikai ārste, kura veica medicīnisko pārbaudi vienīgā bija tiesīga dot atzinumu, vai asinīs ir konstatēta alkohola koncentrācija 0,81 promile vai nav. Citiem medicīnas darbiniekiem šādu tiesību nav bijis, nemaz nerunājot par policijas darbiniekiem.

Bez tam atzinums par transportlīdzekļa vadītāju tiek dots, kopumā izvērtējot viņa stāvokli pēc medicīniskās pārbaudes un laboratorijas rezultātiem.

Sūdzības iesniedzējs norādījis, ka izmeklēšanas pārskats Nr. 17003936 nav atzinums par transportlīdzekļa vadītāja stāvokli, tas nesatur ziņas par transportlīdzekļa vadītāja medicīnisko pārbaudi, izmeklēšanas pārskatu Nr. 17003936 nav devusi un nav parakstījusi ārste.

Lēmuma nepareizība izpaužas tajā, ka pretēji VP VRP apgalvotajam ārste protokolā Nr. 13 nav devusi atzinumu, ka asinīs ir konstatēta alkohola koncentrācija 0,81 promile, bet devusi atzinumu - „ir konstatēta alkohola koncentrācija asinīs", nenorādot, promiļu daudzumu.

Tā kā protokolā Nr. 13 nav ārstes atzinuma, ka /pers. A/ būtu konstatēta alkohola koncentrācija asinīs 0,81 promile, tad policijas darbinieku izdarītie secinājumi par alkohola koncentrāciju 0,81 promile, ir tikai patvaļa, kas nav novērsta, pieņemot Lēmumu.

Sūdzības iesniedzējs norādījis, ka paraksts protokolā Nr. 13 tikai apliecina, ka norādītā medicīniskā pārbaude veikta viņam un viņš parakstās tikai par protokolā norādīto, kas ierakstīts virs viņa paraksta.

Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka Iestāde nav ņēmusi vērā, ka 2017.gada 15.janvārī Vidzemes slimnīcā nekavējoties pēc tā, kad ārste viņu informējusi, ka laboratorijā viņa asinīs konstatējusi alkohola koncentrāciju 0,81 promili, ārstei policijas darbinieka A.Kokoreviča klātbūtnē paziņojis, ka laboratorijas rezultātiem nepiekrīt, tos apstrīd un lūdz veikt atkārtotu pārbaudi.

Noteikumu Nr. 15 26.punkts nosaka, ja transportlīdzekļa vadītājs, kuram veikta medicīniskā pārbaude, nepiekrīt analīžu rezultātiem, galīgo atzinumu sniedz un medicīniskās pārbaudes protokolu sastāda pēc atkārtotas materiālu paraugu pārbaudes veikšanas.

Sūdzības iesniedzējs norādījis, ka Iestāde savā Lēmumā nav ņēmusi vērā un nepareizi norādījusi, ka sūdzības iesniedzējs neesot pieprasījis veikt atkārtotus laboratoriskos izmeklējumus, kā arī neesot iesniedzis citus analīžu rezultātus, kas apstiprinātu viņa apgalvojumus.

Iestāde, izskatot sūdzību un pieņemot Lēmumu, nav ņēmusi vērā policijas darbinieka A.Kokoreviča ziņojumu, pulkvežleitnantam N. Krapsim, kurā A.Kokorevičs ziņojis, ka pārbaudāmais slimnīcas mērījumiem nepiekrīt. Sūdzībā norādīts, ka apstākļos, kad sūdzības iesniedzējs nav piekritis laboratorijas izmeklējumu rezultātiem, un ārste nav nozīmējusi atkārtotu laboratorijas pārbaudi, policijas darbiniekiem pašiem, vadoties no Noteikumu Nr. 15 30.punkta noteikumiem un Noteikumu Nr. 15 4.pielikuma 8.punkta noteikumiem (pēc izmeklējumiem atlikusī parauga daļa tiek glabāta 35 dienas, lai varētu veikt iespējamus kontroles mērījumus), bija jāpieprasa ārstei atkārtotu materiālu paraugu laboratorijas izmeklēšanu, jo nav bijis tiesiska pamata sastādīt administratīvo pārkāpumu protokolu un uzsākt administratīvo lietvedību uz apstrīdētu laboratorijas izmeklējumu pamata un bez galīgā ārsta atzinuma, kā to paredz Noteikumu Nr. 15 26.punkts, gan 30. punkts, ko Iestāde nav ņēmusi vērā, kas ir būtiska Noteikumu Nr. 15 neievērošana.

Lūgts atcelt Iestādes 2017.gada 24.februāra lēmumu „Par pārsūdzēto lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā PC 119953 un izbeigt lietu.

Motīvu daļa.

Tiesa, pārbaudot lietas materiālus, vērtējot rakstveida pierādījumus lietā, pārsūdzētā lēmuma pamatojumu, atzīst, ka pieņemtais lēmums ir atstājams negrozīts, bet iesniegtā sūdzība noraidāma.

Iesniegtā sūdzība, saskaņā ar Latvijas APK 289.^{6} panta pirmo daļu, tika izskatīta rakstveida procesā. Noraidījumi tiesnesim netika pieteikti.

Saskaņā ar Latvijas APK 286.panta otro daļu, augstāka iestāde, izskatot sūdzību vai protestu par lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, pārbauda pieņemtā lēmuma likumību un pamatotību.

Tiesa novērtējot visus lietas materiālus atzīst, ka lietā nav strīda, ka sūdzības iesniedzējs, 2017.gada 14.janvārī ir vadījis transportlīdzekli BMW 520 ar valsts reģistrācijas /TL numurs/, Cēsīs, pa Leona Paegles ielu virzienā no Meža ielas uz Kronvalda ielas pusi un pl. 23:11 viņu apturējuši policijas darbinieki.

Lietā nav strīda, ka SIA „Vidzemes slimnīca" ir iestāde, kura, saskaņā ar Noteikumu Nr. 15, 1.Pielikumu ir iekļauta to ārstniecības iestāžu sarakstā, kurās veic medicīnisko pārbaudi alkohola koncentrācijas noteikšanai asinīs un narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaida konstatēšanai. Nav strīda, ka medicīniskās pārbaudes protokolu Nr. 13 2017. gada 15. janvārī sastādījusi ārste, terapeite /pers. B/.

Lietā ir strīds - vai sūdzības iesniedzējs administratīvajā protokolā norādītajā laikā un vietā ir vadījis transportlīdzekli ar alkohola koncentrāciju asinīs 0,81 promile, un, vai nosakot automašīnas vadītājam alkohola koncentrāciju asinīs un izelpotā gaisā, pārbaude ir izdarīta, ievērojot Noteikumu Nr. 15 prasības un vai ar alkohola koncentrācijas pārbaudes materiāliem ir iegūti pārliecinoši pierādījumi tam, ka alkohola koncentrācija sūdzības iesniedzēja asinīs būtu bijusi 0,81 promile.

Latvijas APK 272.pants nosaka, ka institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Tiesa konstatē, ka sūdzības iesniedzējs nepiekrīt medicīniskās pārbaudes protokolā Nr.13 alkohola ietekmes (koncentrācijas) noteikšanai norādītajam alkohola daudzumam asinīs – 0,81 promile (lietas 34.lapa). Tiesa norāda, ka Noteikumi Nr.15 nosaka kārtību, kādā transportlīdzekļa vadītājam konstatē alkohola koncentrāciju asinīs un izelpotajā gaisā, kā arī narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaidu.

Saskaņā ar minēto noteikumu 13.3. punktu medicīniskā pārbaude ietver alkohola koncentrācijas noteikšanu izelpotajā gaisā, kā arī alkohola, narkotisko vai citu apreibinošo vielu vai medikamentu lietošanas fakta laboratorisku noteikšanu un medicīniskās pārbaudes rezultātu fiksēšanu pārbaudes protokolā atbilstoši normatīvajiem aktiem par alkohola, narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmes pārbaudes kārtību.

Savukārt Ministru kabineta 2008.gada 2.jūnija noteikumi Nr.394 "Alkohola, narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmes pārbaudes kārtība" (turpmāk - noteikumi Nr.394) nosaka alkohola, narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmes pārbaudes kārtību. Šo noteikumu 35.punkts nosaka, ja pārbaudāmā persona nepiekrīt medicīniskās pārbaudes rezultātiem, pārbaudāmā persona mēneša laikā ir tiesīga pieprasīt veikt atkārtotu bioloģiskās vides laboratorisku izmeklēšanu specializētajā ārstniecības iestādē, kuras ārsts sniedz galīgo atzinumu.

No lietas materiālos esošā 2017.gada 14.janvāra transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokola Nr. NB 307083, redzams, ka sūdzības iesniedzējs attiecies parakstīt pārbaudes protokolu, jo nepiekrīt izelpotā gaisa mērījumiem, kas izdarīti ar alkometru (lietas 31.lapa). Sakarā ar to 2017.gada 14. janvārī sūdzības iesniedzējs ir nosūtīts veikt medicīnisko pārbaudi (lietas 37.lapa), kuras kārtību nosaka noteikumi Nr. 394. 2017.gada 15. janvāra medicīniskās pārbaudes protokolā Nr.13 fiksēts, ka /pers. A/ ir veikta medicīniskā pārbaude, paņemot asins paraugu un izmeklēšanas rezultāti uzrādījuši 0,81 promiles alkohola koncentrācijas. Šādu alkohola koncentrāciju pierāda izmeklēšanas pārskats Nr. 17003936 (lietas 35.lapa).

Pārbaudes protokolā Nr. 13 (lietas 34.lapa) ir sūdzības iesniedzēja paraksts, ka pārbaude veikta konkrēti šai personai. Protokolā nav nekādas atzīmes, ka /pers. A/ nepiekrīt pārbaudes rezultātiem.

Tādējādi tiesai nav pamata atzīt, ka medicīniskā pārbaude viņam būtu veikta, pārkāpjot MK noteikumu Nr.394 noteikto kārtību, vai pieļautas kļūdas asins paraugu noņemšanā. Tiesai nav nekāda pamata apšaubīt ārsta un citu ekspertīzes veikšanā iesaistīto darbinieku profesionalitāti, nepieciešamo kvalifikāciju, godprātību un rūpību savu profesionālo pienākumu pildīšanā, jo tiesas rīcībā objektīvu faktu vai pierādījumu, kas dotu pamatu šādām šaubām nav.

Turklāt tiesa uzskata, ka medicīniskās pārbaudes protokolā Nr. 13 fiksētie rezultāti attiecībā uz sūdzības iesniedzējam konstatēto alkohola koncentrāciju asinīs, nav pretrunā ar šajā protokolā fiksētajām /pers. A/ konstatētajām ārējām pazīmēm, kā arī paša /pers. A/ sniegtajām ziņām par pēdējo alkohola lietošanas faktu, no kurām izriet, ka viņš ir lietojis alkoholu dažas stundas pirms pārbaudes veikšanas, proti- 2017. gada 14. janvārī pl. 22:50. Paraugs paņemts 15.janvārī pl. 00:20.

Tiesai nav pamata atzīt, ka sūdzības iesniedzējs medicīniskās pārbaudes laikā nav piekritis pārbaudes rezultātiem. Tāpat viņš nav izmantojis savas tiesības pieprasīt veikt atkārtotu bioloģiskās vides laboratorisku izmeklēšanu, jo šāda prasība vai iebildumi attiecībā uz pārbaudes rezultātiem protokolā Nr. 13 nav fiksēti (lietas 34.lapa).

To, ka /pers. A/ nepiekrīt SIA "Vidzemes slimnīca" veiktās pārbaudes rezultātiem, viņš paziņojis 2017. gada 15. janvārī inspektoram Kokarēvičam, kad ticis sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols. Tiesai nav pierādījumu, ka viņš būtu pieprasījis veikt atkārtotu pārbaudi. Bez tam – sūdzības iesniedzējs nav iesniedzis citus savu analīžu rezultātus, kas apstiprinātu viņa apgalvojumu. Tādēļ tiesa uzskata, ka nav pamatots arguments, ka /pers. A/ ir tikušas liegtas tiesības veikt atkārtotu analīžu pārbaudi.

Tiesa /pers. A/ apgalvojumu, ka viņš lūdzis vai pieprasījis veikt atkārtotu pārbaudi 2017. gada 15. janvārī pl.00:20 paņemtajam asins paraugam, vērtē kritiski, jo mēneša laikā pēc notikušā viņš nav griezies SIA "Vidzemes slimnīca", lai pieprasītu atkārtotu asins paraugu analīzi. Tiesa uzskata, ka /pers. A/ nebija šķēršļu to izdarīt.

Ņemot vērā iepriekšminēto, tiesa sūdzības iesniedzēja argumentu, ka medicīniskās pārbaudes protokols Nr.13 nav uzskatāms par objektīvu un

vispusīgi vērtētu pierādījumu pārkāpuma kvalifikācijai, atzīst par nepamatotu un paustu tikai ar nolūku mazināt savas atbildības pakāpi par izdarīto administratīvo pārkāpumu.

Līdz ar to tiesas atzīst, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir izvērtēti atbilstoši Latvijas APK noteiktajām prasībām, un pamatoti ir secināts, ka lietā iegūtie pierādījumi ir ticami, pieļaujami un attiecināmi uz lietas apstākļiem.

Latvijas APK divdesmit trešās "a" nodaļas 289.[13] panta trešā daļa nosaka - ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Tiesa atzīst, ka Iestādes lēmumā ietvertais pamatojums par sūdzības iesniedzēja vainu Latvijas APK 149.[15] panta otrajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanā ir pietiekošs un pievienojas Iestādes lēmumā norādītajai argumentācijai.

Tādējādi, tiesa atzīst, ka Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes priekšnieka p.i. Sergeja Majora 2017.gada 24. februārī pieņemtais lēmums administratīvā pārkāpuma lietā Nr. PC 119953/1 ir pamatots, likumīgs un nav atceļams. Tāpat tiesa atzīst, ka Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Patruļdienesta rotas inspektora Sergeja Sivko 2017.gada 18.janvārī pieņemtais lēmums nav atceļams.

Attiecībā par sodu, tiesa atzīst, ka ir ievēroti gan Latvijas APK 32.pantā paredzētie vispārīgie noteikumi soda uzlikšanai par administratīvo pārkāpumu, gan Latvijas APK 33. un 34.pantā noteiktais par zināmu apstākļu konstatēšanu pārkāpēja darbībās. Līdz ar to sūdzības iesniedzējam par izdarīto administratīvo pārkāpumu ir noteikts atbilstošs, taisnīgs un samērīgs sods.

Atbilstoši Latvijas APK 22.pantā noteiktajam, administratīvais sods ir atbildības līdzeklis, kas tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cieņšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā arī citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Pamatojoties uz Latvijas APK 289[6]., 289[12]. panta otro daļu, 289[13]., 289[16]. panta ceturto daļu, tiesa

n o s p r i e d a :

atstāt negrozītu Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Patruļdienesta rotas inspektora Sergeja Sivko 2017.gada 18.janvārī pieņemto lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr. PC 119953, un Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes priekšnieka p.i. Sergeja Majora 2017.gada 24. februāra lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr. PC 119953/1, bet /pers. A/ **sūdzību noraidīt.**

Sprieduma pieejamības datums 2017. gada 17.maijs.

Spriedumu var pārsūdzēt Vidzemes apgabaltiesai **10** (desmit) **darba dienu** laikā no nolēmuma paziņošanas dienas (2017. gada 17.maija), apelācijas sūdzību iesniedzot Cēsu tiesā.

Tiesnese D.Blūma